

In memoriam Piliskó Sándorné született Szécsi Zsuzsanna

„Kiért is szól a harang. Sohase kérdezd. A harang érted, értünk szól, mert minden halállal mi leszünk kevesebbek.”

Amikor Piliskó Zsuzsannától, szerkesztőségünk Zsuzsijától búcsúzunk, nagyon is aktuálisnak érzem a bevezető mondatok súlyos figyelemztetését. Egy mindig segítőkész, kedves, vidám, rendkívüli munkabírással megáldott munkatársunk hagyott el minket, mindössze ötvenöt évesen.

Intézetünkbe fiatalon, 1971-ben lépett be, így szinte az alapítók közé tartozott. Számos fontos feladata mellett 1988-óta a GYÓGYSZEREINK szerkesztőségének titkárnőjeként dolgozott. Sokat tett azért, hogy a lapunk megjelenése a nehézségek ellenére mindvégig folyamatos legyen. Több kitüntetésben részesült, de ennél is talán nagyobb kitüntetés volt számára az a szeretet, ami körülvette.

Nincs egy éve, hogy váratlanul szembe kellett néznie egy súlyos orvosi ítélettel. Sohasem felejttem el azt a pillanatot, amikor gondjával hozzám fordult, valamiféle reményt keresve, várva a hirtelen rászakadt, félelemmel teli tanácsalanságában. Nehezen tudtam összeszedni mondataimat, amikor kedves arcára pillantva bátorítani próbáltam. Döböntem vettem észre, hogy szinte Ő próbált engem vigasztalni.

Az utolsó hetekig rendszeresen bejárt, bátran szembe nézett a megpróbáltatásokkal.

Azután most, amikor megtudtuk halálának híret, várhatósága ellenére valamennyiünket váratlanul ért. Mert mégis valamilyen csodában reménykedtünk. De a csoda maga Zsuzsi volt, melegszívű munkatárs, feleség, három felnőtt gyermek édesanyja, sok-sok kutyus patrónusa.

Kiért is szól a harang?

Zsuzsiért, valamennyiünkért és mindazokért, akiknek örökre hiányozni fog.

*A szerkesztőség nevében
a Főszerkesztő*